

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8489/2022
10.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Петар Јовчић адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, кога заступа Александра Стошић адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 775/22 од 05.04.2022. године, на седници одржаној 10.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 775/22 од 05.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 775/22 од 05.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 775/22 од 05.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1412/19 од 08.02.2022. године, којом је укинут у целости платни налог Основног суда у Врању Пл 590/19 од 23.07.2019. године (ставом првим изреке) и обавезан тужилац да исплати туженом износ од 48.000,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате (ставом другим изреке). Ставом другим изреке другостепене пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе, разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначеног тумачења права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18, 18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП из разлога што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и

уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. О праву тужиоца нижестепени судови одлучили су применом одговарајућих одредаба материјалног права, а накнада адвокатских услуга је чињенично питање сваког конкретног спора. Због наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбама Закона о парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 468. став 1) и да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена (члан 479. став 6).

Тужба са предлогом за издавање платног налога и обавезивање туженог на исплату износа од 6.000,00 динара поднета је 22.07.2019. године, а поступак је вођен по правилима у спору мале вредности.

Будући да је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је искључено право на изјављивање ревизије одредбом члана 479. став 6. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена, па је одбачена, на основу члана 413. ЗПП, као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић